

Πατερικές διδαχές περί της αρετής της αγνότητας

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 6 Σεπτεμβρίου, 2014

Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος Μπριαντσανίνωφ μᾶς λέγει σχετικά μέ τήν ἀρετή τῆς ἀγνείας «Πολλοί λένε πώς ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τήν δουλεία τῆς σάρκας καί πολύ περισσότερο ἡ ἀπαλλαγή του ἀπό πορνικούς λογισμούς καί πορνικά αἰσθήματα εἶναι

ἀδύνατη, ἐπειδή τάχα πρόκειται γιά κατάσταση ἀφύσικη. Ἀλλά ὁ πάνσοφος νομοθέτης

Θεός γνωρίζει πολύ καλύτερα ἀπό μᾶς τό τί εἶναι δυνατό καί τί ἀδύνατο γιά τόν ἄνθρωπο.

Καί ἀφοῦ Ἐκεῖνος νομοθέτησε τήν ἀγνεία τοῦ σώματος καί τῆς καρδιάς, ὅπωςδήποτε αὐτή εἶναι δυνατή.

Ὁ

νομοθέτης Θεός εἶναι, ἐπίσης, δημιουργός τῆς φύσεως, καί γι' αὐτό ἡ καρδιακή καί σωματική καθαρότητα δέν εἶναι ἀσυμβίβαστες μέ τήν φύση τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀγνεία

εἶναι ἀφύσικη γιά τήν φθαρμένη ἀνθρώπινη φύση, ὅπως αὐτή κατάντησε μετά τήν παράβαση τοῦ Ἀδάμ. Ἦταν, ὅμως, φυσική κατά τήν δημιουργία καί πρὶν ἀπό τό προπατορικό ἀμάρτημα. Φυσική κατάσταση τῆς ψυχῆς μπορεῖ νά ξαναγίνει μετά τήν ἀνακαίνισή

της μέ τήν πνευματική καλλιέργεια»¹.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος στό

κεφάλαιο Περί ἀγνείας μεταξύ τῶν ἄλλων λέγει «4. Κανείς ἀπό ὅσους ἤσκησαν τήν ἀγνεία

ἄς μή θεωρῇ δικό του κατόρθωμα τήν ἀπόκτησί της. Διότι τό νά νικήση κανείς τήν φύσι του εἶναι ἀπό τά ἀνέλπιστα. Ὄπου πραγματοποιήθηκε ἥττα τῆς φύσεως, ἐκεῖ φανερώθηκε ἡ παρουσία τοῦ ὑπερφυσικοῦ. Διότι χωρίς καμμία ἀντιλογία τό κατώτερο

καταργεῖται ἀπό τό ἀνώτερο. Ἡ ἀρχή τῆς ἀγνείας εἶναι ἡ μή συγκατάθεσις στούς σαρκικούς λογισμούς. 23. Σ' ἐκείνους πού εἶναι ἔκδοτοι στίς ἡδονές παρατηρεῖται, ὅπως μοῦ διηγήθηκε κάποιος πού τά ἐδοκίμασε, μετά τήν ἀνάνηψί του, μία αἴσθησις ἔρωτος σωμάτων, καί ἕνα πνεῦμα γεμάτο ἀναίδεια καί ἀπανθρωπιά θρονιασμένο

αίσθητά

στήν καρδιά. Αυτό τό πνεῦμα προξενεῖ στόν πολεμούμενο ἄνθρωπο πόνο στήν καρδιά πού τόν καίει σάν φλογερό καμίνι. Τόν κάνει ἐπίσης νά μή φοβῆται τόν Θεό, νά μή λογαριάζη καθόλου τήν μνήμη τῆς κολάσεως, νά βδελύσσεται τήν προσευχή, καί κατά

τήν ὥρα τῆς διαπράξεως τῆς ἁμαρτίας, καί τά λείψανα ἀκόμη τῶν νεκρῶν νά τά θεωρῆ

σάν ξηρούς λίθους. Καί ἄν ὁ Θεός δέν συντόμευε τόν χρόνο τῆς κυριαρχίας του, δέν θά σωζόταν καμμία ψυχή πού ἔχει ἐνδυθῆ τό πῆλινο αὐτό σῶμα, τό ἀναμεμειγμένο

μέ αἷμα καί ρυπαρό χυμό. Καί πῶς μπορεῖ νά εἶναι διαφορετικά, ἀφοῦ κάθε πρᾶγμα ἀναζητεῖ

μέ σφοδρότητα ὅ,τι τοῦ εἶναι συγγενικό»2.

Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος τονίζει

σχετικά μέ τήν ἀγνότητα «Ὁ φιλόανθρωπος Κύριος, ἐπειδή δηλαδή περιβαλλόμαστε ἀπό

σάρκα καί ἀναγκαζόμαστε νά πολεμᾶμε πρός ἀόρατες δυνάμεις, μάς κατα- σκεύασε καί ἀόρατα ὄπλα, ὥστε μέ τή δύναμη αὐτῶν νά νικᾶμε τήν φύση τῶν ἀντιπάλων. Ἐχοντας

λοιπόν ἐμπιστοσύνη στήν δύναμη τῶν ὄπλων, ἄς πράττουμε ὅ,τι μποροῦμε καί θά μπορέσουμε ἐνισχυόμενοι ἀπό τήν πνευματική αὐτή πανοπλία νά κατασυντρίψουμε τήν

ὄψη τοῦ διαβόλου.

Γιατί δέν μπορεῖ οὔτε τήν ἀστραπή αὐτῶν νά ὑποφέρει, ἀλλά ἐάν ἐπιχειρήσει νά σταθεῖ ἀπέναντί μας ἀμέσως τυφλώνεται. Πράγματι ὅπου βρίσκεται ἡ σωφροσύνη καί ἡ

σεμνότητα καί πλῆθος ἄλλων ἀρετῶν ἐκεῖ ἀπλώνεται ἐν ἀφθονία καί ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου

Πνεύματος»3.

Ὁ Μέγας Βασίλειος σέ ὁμιλία του στούς

ψαλμούς σημειώνει γιά τήν ἀρετή τῆς ἀγνότητας «Ὅχι ὅσες ἀναγκάστηκαν νά φυλάξουν παρθενία, οὔτε ἐκεῖνες πού ἀπό λύπη ἢ ἀνάγκη ἀκολούθησαν τό σεμνό βίο, ἀλλά ὅσες μέ εὐφροσύνη καί ἀγαλλίαση χαίρονται γι' αὐτό τους τό κατόρθωμα, αὐτές

θά ὀδηγηθοῦν στόν Βασιλέα, καί θά ὀδηγηθοῦν ὄχι σέ ὅποιοδήποτε τόπο, ἀλλά στόν

Ναό τοῦ Βασιλέα»4.

Ὁ ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σύρος σέ λόγο παραινετικό λέγει
γιά τήν ἀγνότητα « Ὡ ἀγνότητα, πού κατοικεῖς στίς ψυχές τῶν πράων καί ταπεινῶν,
καί τούς κάνεις ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ. Ὡ ἀγνότητα, πού ἀνθίζεις σάν ρόδο ἀνάμεσα
στήν ψυχή καί στό σῶμα, καί γεμίζεις ὅλο τόν οἶκο μέ εὐωδία! Ὡ ἀγνότητα, πού
εἶσαι
πρόδρομος καί σύνοικος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος! Ὡ ἀγνότητα, πού ἐξιλεώνεις τόν Θεό
καί ἀπολαμβάνεις τήν πραγματοποίηση τῶν ὑποσχέσεων του, καί γι' αὐτό σέ
εὐγνωμονοῦν
ὅλοι οἱ ἄνθρωποι! Αὐτήν ἀγάπησαν οἱ Ἅγιοι. Αὐτή ἀγάπησε ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ
Εὐαγγελιστής·
καί ἐπειδή τήν ἀγάπησε, ἀξιώθηκε νά γείρει στό στήθος τοῦ ἐνδόξου Κυρίου. Ὡ
ἀγνότητα,
πού δέν ἀπέκτεινες βραβεῖα μόνο μ' αὐτούς πού ἔμειναν γιά πάντα παρθένοι, ἀλλά
καί μέ τούς ἔγγαμους! Αὐτήν λοιπόν ἄς ἀγαπήσουμε, γιά νά κάνουμε νά χαρεῖ τό
Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πού κατοικεῖ μέσα μας. Σ' αὐτό ἀνήκει ἡ δόξα, στούς αἰῶνες.
Ἀμήν»5.

.....
1. Ἀγ. Ἰγνατίου Μπριαντσανίνωφ Ἀσκητικές ἐμπειρίες Β' Ἐκδ. Ἰ. Μ. Παρακλήτου
σελ. 63.

2.
Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Σιναΐτου Κλιμαξ Ἐκδ. Ἰ. Μ. Παρακλήτου σελ. 194.

3.
Ροδόσταγμα Χρυσοστομικῆς σοφίας Ἐκδ. Φωτοδότες τόμ. Α' σελ. 162

4.
Βασιλειανό Ἀποθησαύρισμα Ἐκδ. Φωτοδότες σελ. 72.

5.
Ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου Ἔργα τόμ. Γ' σελ. 172

(Πηγή: Ὁρθόδοξος Τύπος, 18/07/2014)

ΣΧΕΤΙΚΑ:

[Ποιές είναι οι αμαρτίες με τις οποίες αθετείται η αγνότητα;](#)

[Η θεραπευτική της πορνείας: Η εγκράτεια και η σωφροσύνη. Α' Μέρος: Η μοναχική σωφροσύνη \(Jean Claude Larchet\)](#)

[Η θεραπευτική της πορνείας: Η εγκράτεια και η σωφροσύνη. Β' Μέρος: Η σωφροσύνη στο γάμο \(Jean Claude Larchet\)](#)

[Αγαμία και παρθενία. Διαφέρουν ή ταυτίζονται; \(Αρχ. Επιφάνιος Θεοδωρόπουλος\)](#)

[Η ντροπή είναι όπλο και στολίδι \(Κ. Γ. Παπαδημητρακόπουλος\)](#)

[Το ένδυμα της ντροπής \(Αρχιμ. Αθηναγόρας Καραμαντζάνης\)](#)

[Αληθινή ομορφιά η σεμνότης \(Μιχαήλ Μιχαηλίδης, θεολόγος\)](#)